

LEO

Verslag N-VA-ledencongres

‘Dit doet geen enkele partij ons na’

Bart De Wever wint de Pim Fortuynprijs

Michael Freilich spit dossier bpost uit

18

‘Europese klimaatambities
bedreigen Vlaamse gezinnen
en bedrijven’

Johan Van Overtveldt

28

‘Landbouw en milieu
moeten beter op elkaar
afgestemd worden’

Lieven De Stoppelleire

COLOFON

LEO - Magazine van de N-VA wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Coördinatie en eindredactie: Nele Hiers.
Medewerkers: Klaartje Bruyninckx, Ferry Comhair, Matthias Cooreman, Jules Cremers, Maarten Debruyne, Diederik Demuynck, Jeroen Dujardin, Xavier Lesenne, Jelle Leunis, Charlotte Vandecruys, Jolien Volders.

Directeur: Piet De Zaeger.
Concept & Vormgeving: Revista – www.revista-media.be
Druk: Graphius
Fotografie: ©N-VA, ©Emy Elleboog, ©Andreas Van Esbroeck, ©Gregory Van Gansen (cover)

Contact:
T. 02 219 49 30
E-mail: LEO@n-va.be

V.u.: Bart De Wever, VPRTI vzw,
Koningsstraat 47 bus 6
1000 Brussel

13

‘Een job blijft de beste garantie tegen armoede’

Greet VanDen Berghe

VERDER

Aan het werk	4
Breedbeeld	8
De apps van	12
Thuis	13
Dorpsstraat	16
Aan het werk	18
Verrekijker	20
De weg van	21
Buitenwacht	22
Geflitst	23
Hoe is het nog met	24
Van de partij	26
Achter de schermen	28
Meerwaarde	30
Column	31
PS	32

Dit nummer werd afgesloten op 17 mei 2023. Het eerstvolgende nummer verschijnt op 26 juni 2023.

Wenst u onze wekelijkse digitale nieuwsbrief te ontvangen? Schrijf u dan nu in via www.n-va.be/nieuws

fb.com/nieuwvlaamsealliantie @de_NVA op Twitter
 @de_NVA op Instagram

‘DE CANON IS INDRUKWEKKEND EN WE MOGEN ER TROTS OP ZIJN’

Zonder complexen. Zonder schroom. Maar ook zonder taboes en zonder schaamte. Dat is een beschrijving van onze partij. Het is ook een beschrijving van de Canon van Vlaanderen.

De Canon was zeer omstreden, tot hij er was. Op voorhand werden de gekste intentieprocessen gemaakt: nog voor er een letter op papier stond, werd alles al afgekraakt. Na de voorstelling verstomde de meeste van die kritiek. Het werkstuk is indrukwekkend en we mogen er trots op zijn. In de komende weken, maanden en jaren zal de Canon een steeds groter publiek bereiken. Veel mensen zijn geboeid door onze geschiedenis. Heel wat Vlamingen zitten al lang te wachten op deze verhalen. Onze verhalen.

Natuurlijk is de Canon een verzameling van keuzes. Op elk van die keuzes kan je kritiek hebben. Je kan bibliotheken vullen met alles wat níet in deze Canon staat. En hopelijk gebeurt dat ook. Hoe meer aanvullingen, hoe beter. Dit is misschien de eerste Canon van Vlaanderen, maar zeker niet de laatste. Er komen alternatieve versies, nieuwe versies en hopelijk ook lokale versies. Laat het debat woeden! In scholen, verenigingen, gemeenteraden en op café. Het gesprek over onze geschiedenis kan alleen leiden tot meer betrokkenheid, meer binding en dus een sterkere gemeenschap. In tijden van vervreemding en vereenzaming is dat veel waard.

Je mag nooit wegstijven van zwarte bladzijden in ons geschiedenisboek. Maar je mag ook trots zijn op al die inspanningen van onze ouders en voorouders. Als ik de Canon van Vlaanderen lees, dan denk ik aan hen. Aan al diegenen die onze Vlaamse gemeenschap hebben opgebouwd en welvaart hebben geschonken. We zijn de mensen die voor ons kwamen zoveel verschuldigd.

Ik wens u veel leesplezier met deze editie van onze LEO. En daarna zo mogelijk nog meer plezier met de Canon.

Ben Weyts
Vlaams minister van Onderwijs

VLAAMS

FEDERAAL

'ALLEEN VLAANDEREN ZORGT VOOR STIJGENDE WERKZAAMHEIDSGRAAD'

Vlaanderen is als enige regio in België op weg om een werkzaamheidsgraad van 80 procent te halen. Brussel en Wallonië hinken hopeloos achterop. Kamerlid Björn Anseeuw en Vlaams Parlementslid Axel Ronse, de twee arbeidsmarktspecialisten van de N-VA, pleiten voor een grondige hervorming van de arbeidsmarkt. LEO ging met de twee West-Vlamingen in gesprek.

Vlaanderen doet het opmerkelijk beter. Is de Vlaamse arbeidsmarkt zo verschillend van de Waalse of de Brusselse?

Axel: 'Toch wel. In Vlaanderen is er vandaag een werkzaamheidsgraad van 76,7 procent. Wallonië en Brussel doen het een pak slechter, met respectievelijk 65,7 en 65,2 procent. Bovendien stijgt dat percentage in Vlaanderen maand na maand richting de 80, het ultieme doel. In de andere gewesten gaat de werkzaamheid eerder achteruit. Dat PS-minister Dermagne uitpakt met een 'stijgende Belgische werkzaamheidsgraad' is echt ongepast. Hij weigert maatregelen te nemen om nog meer mensen aan het werk te krijgen.'

Björn: 'Elke regio kent zijn eigen problemen. Vlaanderen kampt met werkloosheid bij oudere werknemers en heeft het moeilijk om knelpuntberoepen in te vullen. Brussel heeft vooral een

gigantische jongerenwerkloosheid en Wallonië moet het hoofd bieden aan een hoge werkloosheid bij laaggeschoolden.'

Er zijn dus duidelijk andere uitdagingen.

Björn: 'Daarvan is nagenoeg iedereen zich bewust. Zelfs de Vlaamse Vivaldi-partijen. In het Vivaldi-regeerakkoord staat niet voor niets een passage over een asymmetrisch arbeidsmarktbeleid. Vlaanderen moet eigen accenten kunnen leggen. Helaas blijft de ambitie van de federale regering vandaag dode letter. Asymmetrisch beleid zou nochtans een mooie tussenoplossing zijn.'

Axel: 'En het zou ook in het voordeel van de andere gewesten zijn, want zoals Björn al aangaf: de uitdagingen zijn te verschillend. Een concreet voorbeeld: de VDAB controleert werkzoekenden, maar moet dat doen vanuit een zeer beperkend federaal kader. Zo zijn er een pak werkzoekenden van wie de VDAB niet mag verwachten dat ze actief op zoek gaan naar werk. Ook de grootte van de sancties wordt federaal bepaald.'

De VDAB komt regelmatig onder vuur te liggen. Is dat terecht?

Axel: 'De VDAB is de favoriete schietschijf van Vivaldisten om de

aandacht af te leiden van hun eigen wanbeleid. Maar er is wél ruimte voor verbetering. Bijvoorbeeld door korter op de bal spelen op het vlak van sancties voor wie pertinent weigert werk te zoeken, of wat betreft het beter en sneller omscholen van mensen die niet aan het werk zijn. Het probleem is dat de VDAB bestuurd wordt door onder meer de vakbonden. Die gaan zelfs betogen tegen de VDAB die ze zélf besturen omdat die bijvoorbeeld jobs aanbiedt aan mensen die onder het SWT-stelsel vallen (*het vroegere brugpensioen, red.*). Of ze organiseren zelf op grote schaal sociale fraude om eigen mensen op SWT te laten gaan, getuige de situatie met ACV-voorzitter Marc Leemans. Haal dus de vakbonden uit het VDAB-bestuur en laat experts de VDAB besturen.'

Vlaams

Federaal

Brussel

Europa

'Asymmetrisch beleid zou nochtans een mooie tussenoplossing zijn'

Björn Anseeuw

Björn: 'De werkloosheidsuitkering zou na verloop van tijd ook gewoon moeten stoppen. Het is geen geheim dat de N-VA ervoor pleit om de werkloosheidsuitkering te beperken in de tijd tot twee jaar. Uiteraard kiest niemand ervoor om zijn job te verliezen, en in eerste instantie mag die werkloosheidsuitkering zelfs hoger zijn dan nu. Maar ze moet sneller en sterker dalen. Als je na

twee jaar geen job gevonden hebt, dan is het stopzetten van je werkloosheidsuitkering de beste stimulans om alsnog aan de slag te gaan. Basisbanen gaan daaraan trouwens niets veranderen. Dat is puur het probleem verstoppen door nog meer volk op de payroll van de overheid te nemen. In West-Vlaanderen zien we heel duidelijk wat de gevolgen zijn van die onbeperkte werkloosheidsuitkering.'

Hoezo?

Axel: 'In onze provincie werken er 14.000 mensen uit Noord-Frankrijk en slechts 6.000 uit Henegouwen. Hoe dat komt? In Wallonië zijn werkloosheidsuitkeringen niet beperkt in de tijd, in Frankrijk wel. Werkgevers in Vlaanderen smeken om arbeidskrachten. Toch zijn Walen amper te overtuigen om in Vlaanderen te komen werken. De Forem

'Het probleem is dat de VDAB bestuurd wordt door onder meer de vakbonden'

Axel Ronse

– de Waalse VDAB – sanctioneert ook geen Walen wanneer die een passende job in Vlaanderen weigeren.'

Een andere uitdaging voor de arbeidsmarkt die regelmatig de pers haalt, zijn de langdurig zieken. Welke oplossing zien jullie?

Björn: 'Het aantal langdurig zieken in dit land stijgt angstaanjagend snel. En wie in de invaliditeit belandt, vindt maar moeilijk en zelden de weg terug naar de arbeidsmarkt. Laat dokters daarom niet langer ziektebriefjes schrijven, maar briefjes waarop staat wat mensen wel nog kunnen. Zo kunnen heel wat mensen dankzij aangepast werk nog aan de slag blijven in plaats van te verdwijnen in de arbeidsongeschiktheid en invaliditeit. Werken is geen straf, het is een zegen. Het is niet alleen de belangrijkste bron van inkomen, het zorgt er ook voor dat mensen zich verbonden voelen.'

Axel: 'Meer dan een half miljoen mensen zijn langer dan een jaar niet aan het werk door ziekte. De meesten hebben daar goede redenen voor. Maar voor velen is werk in een aangepaste context of bij een andere werkgever zeker mogelijk. Zij zouden een inspanningsverbintenis opgelegd moeten krijgen om die mogelijkheden te onderzoeken. Vandaag is dat allemaal vrijblijvend en missen we kansen.' ■

Kamerlid Michael Freilich bracht de malversaties bij bpost aan het licht

'EEN ZWEEM VAN BELANGENVERMENGING? HET WAS EEN NIET TE HARDEN STANK'

Wie de naam bpost hoort, denkt voornamelijk aan brieven, pakjes, onze goedlachse postbode en de typische rode brievenbus. Wie had ooit kunnen denken dat het overheidsbedrijf hét hete hangijzer van de Wetstraat zou worden? Wel, Kamerlid Michael Freilich: hij trekt al jaren aan de alarmbel over mogelijk gesjoemel.

M

Michael, wat is er precies aan de hand bij bpost?

'Waar moet ik starten? (*lacht*) Het begon allemaal toen Kamerlid Theo Francken en ikzelf het voorstel op tafel legden om de krantensubsidies af te schaffen. De N-VA wil daar al jaren paal en perk aan stellen. Per legislatuur betaalt de belastingbetaler bijna een miljard euro aan bpost om kranten en tijdschriften te bedelen. Maar de Vivaldi-partijen, onder impuls van de PS, stemden ons voorstel weg.'

Wat is er nadien gebeurd?

'In een vorig leven was ik journalist, en ik ben beginnen graven in het dossier. Zo bleek al gauw dat het bedrag voor de bedeling beduidend hoger ligt in België dan in onze buurlanden. Ter illustratie: bij ons kost de subsidie elke inwoner

16 euro per jaar, in Frankrijk is dat slechts 13 eurocent. Dat kan toch niet? Alles wees op een fraudedossier, en ik ben dieper gaan graven.'

Met welk resultaat?

'De regering-De Croo bleef de krantensubsidies aanvankelijk vurig verdedigen. Maar uiteindelijk, na gerichte parlementaire vragen, moest bpost zelf toegeven dat er fraude in het spel was. Een intern onderzoek bevestigde de ongeoorloofde praktijken en het gerecht voerde daarop verschillende huiszoekingen uit.'

Maar dat was niet het enige probleem?

'Helaas was dat nog maar het topje van de ijsberg. Onder externe druk heeft bpost moeten toegeven dat het ook in andere dossiers de overheid belazerde. Dan gaat het om de bedeling van de

nummerplaten, het uitreiken van boetes en het beheren van bankrekeningen voor de staat. De totale boete zou bpost wel eens tot 640 miljoen euro kunnen kosten.'

Wat is volgens jou de bron van al het kwaad?

'De overheid is nog altijd de grootste aandeelhouder van het bedrijf en daar knelt het schoentje. Met name bij de PS. De Franstalige socialisten beheren bpost zoals ze de nv België beheren: het benoemen van voorzitters, achterkamerpolitiek, geheime meetings, royale subsidies, noem maar op. De PS ziet bpost als een tewerkstellingsmachine, maar als je de subsidies weghaalt, zie je dat het bedrijf inefficiënt en verlieslatend is. De kans dat bpost op een dag failliet gaat aan dit *malgoverno* is niet onbestaande. Opnieuw, de vergelijking met de nv België is frappant.'

'De PS ziet bpost als een tewerkstellingsmachine, maar zonder subsidies is het bedrijf verlieslatend'

Er was ook kritiek op minister van Overheidsbedrijven De Sutter?

‘Twee gedetacheerden van bpost schreven op haar kabinet mee aan de nieuwe pakjeswet, en dat speelt toevallig net in de kaart van het postbedrijf. Onder De Sutter gingen de subsidies voor het zevende beheerscontract bovendien met 125 miljoen euro omhoog. Dat is toch onvoorstelbaar. Was ze naïef? Nalstig? Of zelfs betrokken? Ondanks haar mooie praatjes in de commissie, weigert ze om de communicatie vrij te geven tussen haar kabinet en bpost.’

‘Het ging hier niet om slechts een zweem van belangenvermenging, het was een niet te harden stank. De Sutter belooft transparantie, maar in de praktijk komt daar niets van in huis.’

Jij en Peter De Roover deden ook aangifte van de malversaties bij het Brusselse parket?

‘Ja, want op een bepaald moment stoot je op de grens van wat je als parlementslid kan doen. Als wij geen antwoorden krijgen op onze vragen en als we aanwijzingen hebben van fraude, dan is het onze plicht om het parket daarvan op de hoogte te brengen en de bezwarende documenten in te dienen.’ ■

VLAAMS

VIVALDI VERTIKT HET OM LERAREN-TEKORT MEE AAN TE AANPAKKEN

Tijdens de coronacrisis werd een federale maatregel ingevoerd waardoor gepensioneerde leerkrachten hun pensioen konden combineren met een opdracht in het onderwijs. Die maatregel werd enkele keren verlengd maar eindigde op 31 maart. Vlaams Parlementslid Karolien Grosemans is teleurgesteld.

Voor 65-plussers zijn er geen praktische bezwaren om opnieuw een lesopdracht op te nemen. Het probleem zit hem in de categorie die jonger is dan 65. ‘Als zij opnieuw voor de klas willen staan, kunnen

ze in de problemen komen met hun pensioen’, zegt Karolien. ‘Nochtans is in tijden van krapte alle hulp welkom, en al zeker van mensen met ervaring in het onderwijs.’

Minister van Onderwijs Ben Weyts kaartte de vraag naar een structurele oplossing meermaals aan bij de federale minister bevoegd voor Pensioenen. Helaas zonder resultaat. ‘Alle politieke partijen hebben de mond vol van het lerarentekort, maar wanneer de Vivaldi-partijen de kans krijgen om er effectief iets aan te doen, dan vertikken ze het.’

Karolien Grosemans

BRUSSEL

BRUSSELS ARBEIDSMARKTBELEID: TE DUUR, INEFFICIËNT, VERKEERDE PRIORITEITEN

De Brusselse regering wil meer proactieve praktijktesten tegen discriminatie op de arbeidsmarkt. Alleen de N-VA stemde tegen. ‘We verdoen onze tijd met te morrelen aan een systeem dat ofwel een dode mus zal blijven, ofwel tot een negatief ondernemingsklimaat zal leiden. Het maakt iedere werkgever potentieel verdacht en duwt vacatures ondergronds’, zegt Brussels parlementslid Gilles Verstraeten.

‘Wat zijn eigenlijk de prioriteiten van de Brusselse dienst voor arbeidsbemiddeling Actiris?’, vraagt Gilles zich af. ‘Die sanctioneert tot tien keer minder werkonwilligen dan de VDAB. Werkzoekenden én bedrijven klagen over de dienstverlening. Actiris zelf focust op gesubsidieerde tewerkstelling.

Maar je moet er gewoon voor zorgen dat het basissysteem op orde is en efficiënt werkt.’

Doelgroepenbeleid

Gilles pleit ook voor een veel sterker én strenger doelgroepenbeleid: ‘Vrouwen uit Noord-Afrikaanse en Midden-Oosterse gemeenschappen zijn veel minder actief op de arbeidsmarkt dan mannen. Dat ligt niet aan discriminatie, want uit dezelfde statistieken blijkt dat mannen en vrouwen uit Sub-Saharaans Afrika quasi even vaak aan het werk zijn.’

‘De echte uitdagingen zijn structureel: de kwaliteit van het onderwijs in achterstandswijken, toegankelijke kinderopvang, erkenning van buitenlandse diploma's en de gebrekkige begeleiding van Actiris. Dat moet de focus zijn.’

Gilles Verstraeten

TERUGBLIK OP HET
GROTE LEDENCONGRES

'ONZE SOFTWARE VOOR EEN SOEVEREIN VLAANDEREN'

'Dit doet geen enkele partij in Vlaanderen ons na.' Dat was een van de conclusies na het driedaagse ledencongres van de N-VA. Op de slotmeeting in de enorme hal van Antwerp Expo was het zoeken naar vrije stoeltjes voor de 2.500 toegestroomde leden. De voornaamste conclusie is dat N-VA een helder en stevig programma heeft neergezet dat de komende jaren onze software zal zijn voor een welvarend en soeverein Vlaanderen.

V

oor één keer citeren we graag de krantencommentaar daags na het congres: 'Dit doet geen enkele Vlaamse partij de N-VA na' (*Het Laatste Nieuws*). Nog voor de apotheose op zondagmiddag waren er op vrijdag en zaterdag al duizenden leden aanwezig op het colloquium en tijdens de bespreking en stemming van de 2.000 amendementen.

Welvaart en verantwoordelijkheid

'De betrokkenheid van onze leden bij het inhoudelijke discours van onze partij is uniek. Onze achterban heeft een duidelijke mening en durft daarvoor uit te komen', zegt Steven Vandeput, congresvoorzitter voor het thema 'Een welvarend en verantwoordelijk Vlaanderen'. Op sociaal-economisch vlak was die mening bovendien heel duidelijk. Werken en bijdragen aan de samenleving moeten meer lonen. Wie kan werken en dat niet doet, moet geresponsabiliseerd worden. Daarom stelt de N-VA onder meer een stevige fiscale inspanning voor de lasten op arbeid en een plafond op het aantal sociale voordelen voor mensen met een uitkering voor. 'Werken moet altijd meer lonen dan niet werken. Dat is voor de N-VA de logica zelf', zegt Steven.

Innovatie zonder taboes

Het vorige ledencongres dateerde al van bijna tien jaar geleden, toen de N-VA het confederalisme als hardware verankerde. 'Die teksten staan nog steeds als een huis', zegt Anneleen Van Bossuyt, die het luik 'Een leefbaar en innovatief Vlaande-

ren' voor haar rekening nam. De N-VA blijft dé aanbodpartij. Ook op het vlak van leefbaarheid, innovatie en energie. 'Wij blijven resoluut de kaart van kernenergie trekken. De bestaande kerncentrales moeten zo lang mogelijk openblijven. We hebben ook expliciet opgenomen dat een levensduur van 80 jaar geen taboe is, zolang het veilig kan. Ook over nieuwe kerncentrales mag geen taboe bestaan. Die kunnen van de bestaande generatie zijn. Maar we moeten ook inzetten op de SMR's dat zijn kleine, modulaire kernreactoren.'

De congresstukken zullen de komende jaren ons politieke handelen bepalen'

Lange voorbereiding

Het congres vormt de apotheose van een jarenlange voorbereiding: congresvergaderingen, denksessies en inhoudelijke themadagen volgden elkaar op. 'Die gaven ons interessante en frisse inzichten die vaak de basis vormden voor de honderd ideeën in de congresbundel', zegt Maaïke De Vreese. Zij leidde de werkzaamheden rond onderwijs en zorg in goede banen. Vooral het Vlaamse onderwijs is vandaag een heet hangijzer. Leerkrachten moeten zich kunnen bezighouden met hun kerntaken. 'We maken komaf met alle administratieve rompslomp en zorgtaken die leerkrachten tegenwoordig op zich nemen', zegt Maaïke. 'En ook de ouders moet op hun verantwoordelijkheid gewezen worden.'

Duidelijke keuzes

'We hebben heel verstandige leden, dat is gebleken', lacht Theo Francken. Hij zette zich in voor het luik 'Een veilig en vrij Vlaanderen' en was onder de indruk van de stevige discussies in de congrescommissies. Ook over migratie maakt de partij duidelijke keuzes. 'Asiel moet

aangevraagd worden buiten Europa. Wie hier illegaal toekomt, komt op een zwarte lijst. Legale migratie moedigen we wél aan via een puntensysteem.'

Bestemming Vlaanderen

De definitieve congresstukken werden massaal goedgekeurd. Sander Loones, verantwoordelijk voor het deel 'Een democratisch en sterk Vlaanderen', sprak van een canon van de N-VA. 'Veel mensen vragen zich af of hun stem nog wel telt. Ook daar heeft de N-VA een antwoord op: we willen het kiessysteem hervormen. Mensen kunnen dan hun eigen parlamentslid kiezen én een Vlaamse stem uitbrengen die bepaalt wie de leidende politieke rol zal opnemen.' Tot slot bevestigden we op ons congres ook het confederalisme. 'Vlaanderen is onze bestemming', zegt Sander. 'Daarvan wijken we geen millimeter af. België is op, het geld is op. Het is tijd om te kiezen. Het is tijd voor confederalisme.'

Sta met de N-VA

Partijvoorzitter Bart De Wever sloot het congres af met een zinderende toespraak. 'Deze teksten zullen de komende jaren ons politieke handelen bepalen. Ze maken integraal deel uit van ons verhaal van verantwoordelijkheid, welvaartscreatie en gezond verstand. Het is onze software voor een soeverein Vlaanderen.' Al waarschuwde hij ook dat het niet gemakkelijk wordt. 'Daarom moeten we alles op alles zetten. Elke stem moet binnengehaald worden. Zodat we later, wanneer we in de spiegel kijken, kunnen zeggen: ik stond er en ik heb er alles aan gedaan. Daarom: sta met mij. Sta met ons. Sta met de N-VA.' ■

Herbeleef het congres aan de hand van teksten, foto's, filmpjes en een podcast met Bart De Wever op www.n-va.be/congres2023.

Wist u dat...

... er op het congres meer dan 1.250 euro bij mekaar werd gefietst voor Kom op tegen Kanker? Je kon er voor 3 euro een kilometer op rollen fietsen.

Evy, de medewerkster van Bart De Wever, nam zomaar even 100 kilometer voor haar rekening. 'Bart had me uitgedaagd. Hij had er graag 300 euro voor over.'

... zowel de vrouw als de moeder van Bart De Wever aanwezig waren op de slotmeeting en dat hij beiden in de bloemetjes zette voor Moederdag?

De congresvoorstellen in een notendop

- De N-VA gaat voor een belastingvermindering in de personenbelasting van minstens 1.000 euro per jaar. Die wordt gefinancierd door onder meer lagere overheidsuitgaven en een hogere tewerkstellingsgraad.
- Om de tewerkstellingsgraad te verhogen, willen we kinderopvang honderd procent fiscaal aftrekbaar maken, en enkel voor wie beroepsinkomsten heeft.
- We verlagen de fiscale en sociale lasten voor gepensioneerden die blijven werken. Hun inkomensgrens gaat omhoog.
- De werkloosheidsuitkeringen gaan weliswaar

omhoog, maar ze worden beperkt in de tijd tot maximaal twee jaar.

- Wie een leefloon wil, moet vijf jaar onafgebroken, werkelijk en wettelijk verblijf kunnen voorleggen. Bovendien daalt het basisbedrag en worden toeslagen afhankelijk van inspanningen.
- Om een werkloosheidsuitkering te kunnen krijgen, moeten EU-burgers minstens twaalf maanden gewerkt hebben. Er komt een plafond op het aantal sociale voordelen voor mensen met een uitkering.
- We laten niemand achter in Vlaanderen en nemen daarvoor verschillende initiatieven, zoals

een grootschalige campagne tegen eenzaamheid en buurtpunten waarbij mensen binnen een redelijke afstand toegang hebben tot basisdiensten. We versterken de samenhang binnen wijken en gemeenschappen.

- In de zorg schrappen we overbodige structuren en onzorg. Zo maken we middelen vrij om te investeren in een voldoende toegankelijk zorgaanbod, ook rond mentale zorg. We nemen bijkomende maatregelen om kinderen in elke moeilijke situatie beter te beschermen.
- De leerplicht wordt stelselmatig verlaagd van vijf naar drie jaar. We blijven inzetten op kennis en

... Vlaams fractievoorzitter Wilfried Vandaele en federaal fractievoorzitter Peter De Roover niet alleen bevrogen sprekers zijn, maar ook hilarische quizmasters? Zottegens schepen Evert De Smet werd 'De slimste N-VA'er'.

... voormalig VBO-voorzitter Bart De Smet en Nederlands VVD-minister voor Veiligheid en Justitie Dilan Yeşilgöz-Zegerius (centraal op de foto) het congres toespraken op vrijdagavond? Ook Zuhul Demir en Jan Jambon gaven een bevrogen speech.

... in totaal 630 leden uit 216 afdelingen samen 2.027 amendementen indienden? Ze verdedigden die met verve op het congres.

... de 100 foto's op de kافت van de congres teksten allemaal N-VA-leden van 1 tot 100 jaar zijn? En dat velen van hen ook meespeelden in het congresfilmpje 'We kiezen allemaal voor Vlaanderen'? U kan dat herbekijken op ons YouTube kanaal.

taal in ons onderwijs.

- Er wordt meer focus gelegd op de verantwoordelijkheid van de ouders voor de opvoeding van de kinderen. Kennis van het Nederlands speelt daarbij een belangrijke rol.
- We voeren het Australische migratiemodel in. Wie het land illegaal binnenkomt, verliest elk recht op een legaal verblijf. We nemen de controle over ons migratiebeleid opnieuw in eigen handen.
- Inburgering start in het land van herkomst, vanaf de visumaanvraag.

- De bestaande kerncentrales moeten zo lang mogelijk openblijven, zolang dat veilig kan. Intussen investeren we in nieuwe kerncentrales.
- De N-VA wil 'aanzetten tot haat' uit de strafwet halen en de vrije meningsuiting beschermen.
- In navolging van het Amerikaanse DEA (Drugs Enforcement Agency) moet er ook in dit land een speciaal agentschap tegen drugscriminaliteit komen. Verder nemen we maatregelen om de georganiseerde misdaad beter te bestrijden en bestraffen.
- Het congres zette het licht op groen voor een kiessysteem van twee stemmen, waarbij men

kan stemmen op iemand uit de eigen, kleinere kieskring én op een kandidaat uit heel Vlaanderen.

- In uitzonderlijke en welbepaalde specifieke gevallen kan het parlement uitspraken door het Grondwettelijk Hof tegenhouden via een 'volksberoep'. Zo geven we politici opnieuw de mogelijkheid om bijvoorbeeld het migratiebeleid te verstrengen.
- Bij het overlijden of aftreden van het huidige staatshoofd wordt de monarchie afgeschaft.

De favoriete apps van

Karl Vanlouwe

'De verschrikkelijke oorlog in Oekraïne laat niemand onberoerd. In het Vlaams Parlement volg ik het conflict van nabij op. Recent ging ik ook letterlijk dichtbij: als lid van het Europees Comité van de Regio's bracht ik een meerdaags werkbezoek aan Kiev. De beelden die ik daar zag, tarten werkelijk alle verbeelding. Vooral het bezoek aan een schooltje in Andriivka vond ik hartverscheurend. Een klaslokaal vol kogelgaten, dat bovendien later door de Russen gebruikt werd als folterkamer. Vandaag wordt daar opnieuw lesgegeven. Het is een bewijs van de Russische wreedheden en tegelijk van de Oekraïense weerbaarheid.'

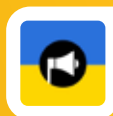
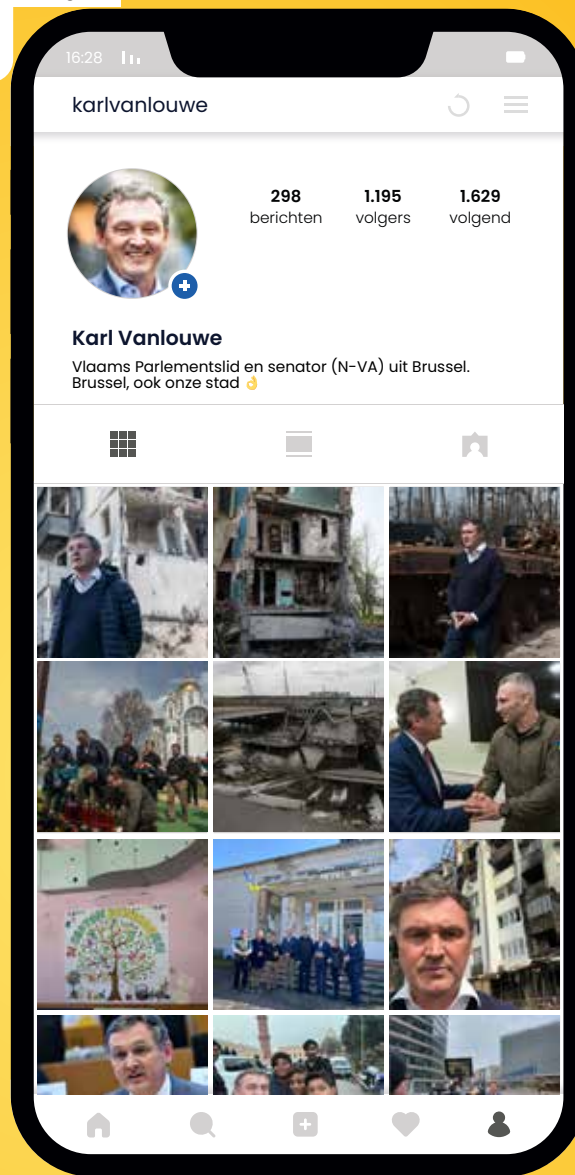
'Ik nam er ook deel aan een top van regionale politici over de heropbouw van Oekraïne. De uitdagingen op

dat vlak zijn immens. Vergelijk het met Vlaanderen na twee bloedige wereldoorlogen. Ik vind het essentieel dat we Oekraïne blijven steunen. Tijdens de oorlog, maar ook erna. Zij vechten niet alleen voor hun eigen vrijheid, maar ook voor de onze. We mogen hen niet in de steek laten.'

Karl Vanlouwe werd in 1970 geboren in West-Vlaanderen en is een fiere inwoner van het Brusselse Ganshoren. Zijn politieke loopbaan begon als kabinetsmedewerker bij Geert Bourgeois, tijdens de beginjaren van de partij. Na een doortocht in de Senaat mag hij zich sinds 2014 Vlaams volksvertegenwoordiger noemen. Hij zetelt ook in het Europees Comité van de Regio's, waar hij de belangen van Vlaanderen op het Europese niveau verdedigt.

✉ karl.vanlouwe@n-va.be
📘 fb.com/KarlVanlouweNVA 📺 @KarlVanLouwe
🌐 www.karlvanlouwe.be 📱 @karlvanlouwe

Повітряна тривога

Tijdens mijn bezoek aan Kiev moest ik deze app installeren. Hij waarschuwt voor Russische luchtaanvallen. Drie keer kregen we zo'n melding. En dat betekent: naar de schuilkelder. Een heel bevreedende ervaring.

Strava

Om mijn hoofd leeg te maken, ga ik regelmatig fietsen of mountainbiken in en rond Brussel. Niets zo ontspannend als een stevige tocht richting de Vlaamse Rand.

VRT

Als politicus moet ik altijd mee zijn met het laatste nieuws. Daarvoor vertrouw ik op mijn VRT-app.

HET De Pinte

VAN GREET VANDEN BERGHE

Sinds 2019 zijn de gemeenteraad en OCMW-raad ingekanteld, zoals dat in het politieke jargon heet. Eenvoudig gesteld: de twee raden zijn één geworden. Wat wél bleef, was het bijzonder comité voor de sociale dienst (BCSD). Een redelijk onzichtbaar orgaan, maar wel cruciaal in het rechten-en-plichtenverhaal van de N-VA. In De Pinte zetelt Greet VanDen Berghe in het BCSD. Met volle overtuiging, zo blijkt.

Voor de inkanteling werden de leden van het bijzonder comité afgevaardigd uit de OCMW-raad. Sinds 2019 kan een politieke partij zowat iedereen naar het BCSD sturen, al gaat het vaak om mensen die net niet verkozen raakten bij de verkiezingen. Een soort troostmandaat. Maar dat zou volgens Greet VanDen Berghe niet zo mogen zijn. ‘Het mandaat is mij op het lijf geschreven. Als de kiezer het belieft, brei ik daar volgende legislatuur graag een vervolg aan.’

In 2012 was De Pinte op basis van het gemiddelde netto belastbaar inkomen zowaar de op twee na rijkste gemeente van het land. Weinig werk voor het OCMW, zou je denken, maar Greet nuanceert dat. ‘Er is overal verdoken armoede, ook hier. De Pinte heeft een serieuze inhaaloperatie moeten doen wat betreft het aantal sociale woningen: ooit hadden we er maar drie. En we zien het ook aan het aantal dossiers dat we binnenkrijgen bij het OCMW. Veel mensen die op de wachtlijst staan in het nabije Gent, komen hier aankloppen.’

Alle dossiers uitpluizen

Waar in grote steden het BCSD haast wekelijks samenkomt, volstaat een vergadering per maand in De Pinte. Toch vergt die ook voorbereiding, zegt Greet. ‘Ik bereid alle dossiers grondig voor. Sinds corona kunnen we alle dossiers online inkijken en daarover indien nodig al opmerkingen indienen. Zo merk je dat je inderdaad soms impact kan hebben in bepaalde dossiers, gewoon door alles eens goed na te lezen.’ →

‘Het bijzonder
comité is mij
op het lijf
geschreven’

HET DE PINTE VAN GREET VANDEN BERGHE

- geboren in Oostakker nabij Gent
- bachelor verpleegkunde, volgt nu banaba bijzondere beroepstitel Geriatrie
- jarenlang actief lid van Chiro Oostakker Lourdes
- bestuurslid N-VA sinds 2011
- dol op haar job (verpleegkundig consulente intern liaison geriatrie), quizzen, films en muziek
- echtgenote van Annita en mama van Cilia, Gert-Jan en Florian, plusmama van Ellen en plus-omi van Geike

Die impact kan alle richtingen uitgaan, weet Greet. 'Je hebt mensen die komen aankloppen bij het OCMW en ervan uitgaan dat we zomaar alle kosten voor onze rekening nemen. Anderzijds toont een beetje onderzoek soms aan dat bepaalde mensen recht hebben op tegemoetkomingen maar daarvan zelf niet op de hoogte zijn. Die kan je dan begeleiden naar de juiste instanties voor hulp.'

Bevorderen, niet betuttelen

'Ik geloof ook sterk in het concept van terugvordering indien mogelijk. Mensen mogen het niet vanzelfsprekend vinden dat het OCMW financiële hulp biedt. Dat zou een fout signaal zijn. Wie een beroep doet op het OCMW, gaat een duidelijk engagement aan om zijn situatie structureel te verbeteren dankzij taalkennis, werkbereidheid en participatie in de gemeenschap. De focus moet liggen op het bevorderen van mensen, niet het betuttelen. Je mag hen niet aan het infuus houden.'

Greet staat pal achter het rechten-en-plichtenverhaal van de N-VA. Het BCSD is vaak de beste plek om dat verhaal in de praktijk om te zetten, maar het is geen eenvoudige taak. 'Het gaat soms over heel complexe dossiers. Het is nooit een zwart-witverhaal. Sommige mensen zitten in een vicieuze cirkel waar ze nog moeilijk uitraken, soms vele generaties lang. Dat zijn zware dossiers, met veel verborgen menselijk leed. Die mensen haken ook vaak af, waardoor hun hulpvragen blijven terugkomen. Dan weet je dat je hen soms hun hele leven lang moet begeleiden.'

Greet is stellig. 'Iedereen moet dezelfde kansen krijgen in onze samenleving, maar iedereen moet ook zijn verantwoordelijkheid nemen en die kansen grijpen. Dat lijkt een cliché waarmee we als partij vaak uitpakken, maar het is de realiteit. Je kan altijd pech hebben in je leven, en het is soms vaker een kwestie van vallen dan van opstaan. Toch geloof ik oprecht dat elke situatie vatbaar is voor verbetering.'

Werk, werk, werk

Werk, werk, werk. Het is een bekende mantra van de N-VA en Greet draagt die ook uit in het bijzonder comité. 'We moeten blijven inzetten op een sterk activeringsbeleid. Hoe je het ook draait of keert, een job is de beste garantie tegen armoede en de beste manier om uit de armoede te geraken. Dat veronderstelt bij sommigen een heuse mentaliteitswijziging. Anders gezegd: je moet de mensen wel eens achter hun veren zitten. Iedereen kan geactiveerd worden, op de een of andere manier.'

In het bijzonder comité leeft de politieke tegenstelling tussen meerderheid en oppositie veel minder, al blijven de ideologieën wel een zekere rol spelen. 'Ik zit daar alleen voor de N-VA tussen vier cd&v'ers en twee mensen van Ruimte (Vooruit en Groen) Ik zit vaak op dezelfde golflengte als mijn collega's van cd&v. Bij de mandatarissen van Ruimte merk je wel dat die soms het

'Het leven is soms meer vallen dan opstaan, maar elke situatie is vatbaar voor verbetering'

We hebben geen nieuw rusthuis nodig maar moeten investeren in alternatieve zorginitiatieven.

De Pinte is een rijke gemeente, maar kent ook verdoken armoede.

onderste uit de kan willen halen en meer tegemoetkomingen willen dan nodig. Dan durf ik op mijn strepen te staan, ja. Al is de sfeer in het BCSD doorgaans veel gemoedelijker dan in de gemeenteraad.'

De problematiek waarmee Greet geconfronteerd wordt in het BCSD is haar als verpleegkundig consulente geriatrie niet onbekend. 'De toenemende vergrijzing zal leiden tot extra zorgnoden. Ik ben me al een tijdje aan het verdiepen in die materie en volg er zelfs extra opleidingen over. Ik wil graag een totaalbeeld krijgen van de impact van de vergrijzing. De federale regering is daar onvoldoende mee bezig.'

Nieuw rusthuis? Liever niet

'Als het op onze bestuursvergaderingen gaat over een

nieuw woonzorgcentrum, zeg ik dat ook rechtuit: we hebben geen nieuw rusthuis nodig. We moeten investeren in alternatieve zorginitiatieven, zodat ouderen langer thuis kunnen wonen. Investeer in dagverzorgingscentra, in kortverblijf. Woonzorgcentra worden onbetaalbaar waardoor mensen bij het OCMW zullen terechtkomen. Ik zet me enorm in voor die alternatieven maar blijf voorlopig op mijn honger zitten.'

Genoeg strijdvaardigheid dus om nog eens zes jaar in het bijzonder comité te zitten? Als het van Greet afhangt wel. Al mag het mandaat wel wat meer aandacht krijgen, ook binnen de afdelingen zelf. 'Dat we er weinig over communiceren, heeft grotendeels te maken met de vertrouwelijkheid van de informatie waarmee we werken', legt ze uit. 'Maar in de lokale bestuursvergadering kom ik altijd aan bod. En in het huis-aan-huisblad lukt dat ook wel eens.'

En we zijme van De Pinte

Greet kijkt uit naar de komende verkiezingen. 'Ik ga me volop *smijten* in de campagne. Maar door de mogelijke fusie met Nazareth wordt het niet eenvoudig. We hebben niet veel tijd meer om ons ook daar te profileren.' 156 jaar nadat De Pinte zich wist af te scheiden van Nazareth komen de twee gemeenten dus misschien samen. Nochtans is de drang naar zelfstandigheid altijd sterk gebleven, getuige het liedje *En we zijme van De Pinte* dat ondertussen zowat het volkslied van de gemeente is. 'Klopt,' lacht Greet, 'maar vraag me alsjeblieft niet dat nu te zingen.'

Smaakmakers voor Genk

Ongezouten mening

Tijdens de campagne voor de gemeenteraadsverkiezingen in 2018 belde N-VA Genk huis aan huis aan om zoutvaatjes uit te delen. Toen gaven ze de inwoners van de stad hun ongezouten mening.

Gepeperde facturen

Dit jaar delen ze dan weer pepermolens uit om te polsen naar de gepeperde mening van de Genkenars zelf. En wat blijkt? De inwoners vinden dat de stad Genk nood heeft aan meer pit en dat het gedaan moet zijn met die peperdure rekeningen.

Tien mijl voor het goede doel

Naar goede gewoonte nam de N-VA dit jaar opnieuw deel aan de Antwerp 10 Miles. Liefst 20.000 euro zamelden de N-VA'ers in voor Jack Attack. Dat is een vzw opgericht door de ouders van de kleine Jack, die lijdt aan spierdystrofie, een ernstige spierziekte die de spieren aantast en verzwakt.

De 10 Miles vindt volgend jaar plaats op zondag 21 april 2024 en ook dan lopen we weer mee voor het goede doel. Begint u alvast te trainen?

Londerzeel wil markt van weleer terug

Tijdens de coronapandemie nam het gemeentebestuur van Londerzeel maatregelen om de dinsdagmarkt op een veilige manier te laten doorgaan. Na de coronaperiode zouden alle kramen weer rond de kerk komen te staan. Maar helaas, dat gebeurde niet.

'De markt bestaat nog steeds uit verschillende eilandjes', zegt oppositiepartij N-VA Londerzeel. 'Daardoor is er geen sprake van een marktgevoel. We zien marktkramers en -bezoekers week na week afhaken.' De bestuursmeerderheid verschuilt zich achter politie- en brandweeradvies. Dat luidt onder meer dat er tussen de kramen (met gesloten luifel) een doorgang van drie meter moet zijn.

N-VA Londerzeel zette daarom een ludieke actie op poten: 'Onze N-VA-tent meet mooi drie meter. We zijn daarmee de markt doorgetrokken om aan te tonen dat die perfect kan opgesteld worden zoals vroeger. Er is zelfs nog ruimte over om de hulpdiensten zonder problemen te laten passeren als dat nodig zou zijn.'

N-VA Pelt deelt potloden uit op de markt

De Peltse afdeling van de N-VA voerde tijdens de paasvakantie actie op de weekmarkten van de gemeente. In beide dorpscentra kregen passanten een gratis potlood aangeboden, samen met het boekje *Ik, Potlood* waarin de economische standpunten van onze partij opgenomen zijn: een elegante en heldere argumentatie voor de vrije markt en het vrije ondernemerschap.

Alles samen deelde de afdeling op twee marktdagen meer dan driehonderd potloden uit en voerde ze een pak boeiende en gemoedelijke gesprekken met de Peltenaren.

Gelukkige Moederdag

Zondag 14 mei was niet enkel het hoogtepunt van het grote ledencongres, maar ook Moederdag. Heel wat afdelingen verwenden mama's, oma's, pleegmama's en plusmama's voor de gelegenheid met een bloemetje, chocolaatjes of een zakje bloemzaadjes. In Oudenaarde deelde de lokale afdeling bloemen uit op de wekelijkse markt. En in Antwerpen kijken ze alvast uit naar 15 augustus.

Teambuilding

ZWALM

De Mc Lions van N-VA Zwalm stonden hun mannetje op de bijzonder leuke *highland games* ter gelegenheid van twintig jaar Chiro Zwalm.

LOKALE HELDEN

Peter Deltour uit Sint-Truiden

Gemeente- en provincieraadslid Peter Deltour trok half april met een tweedehands ziekenwagen naar de Oekraïense stad Lviv. Samen met de Oekraïense gemeenschap in Limburg had hij de ziekenwagen gevuld met hulpgoederen, medisch materiaal en speelgoed. Begin mei trok Peter opnieuw naar het front met een vrachtwagen vol medisch materiaal en brancards. In juni rijdt hij een derde keer met hulpgoederen naar Oekraïne.

Humanitaire hulp

Peter heeft al een mooie staat van dienst op het vlak van humanitaire hulpverlening, onder meer bij het Rode Kruis van Sint-Truiden. Zo trommelde hij na de zware overstromingen van 2021 een ploeg Truiense gemeenteraadsleden op om zandzakjes te vullen. In de maanden daarna bood Peter samen met een groep vrijwilligers ook humanitaire hulp aan de Waalse regio's die zwaar getroffen waren door de overstromingen.

BEERSE

Een N-VA-ploeg uit Beerse deed mee aan het Spel zonder Grenzen dat de lokale brandweer Beerse organiseerde ter ere van zijn honderdvijftigjarige bestaan.

Johan Van Overtveldt is bezorgd over Europees klimaatbeleid

‘TE AMBITIEUS EN BEDREIGING VOOR VLAANDEREN’

Eind april stemde het Europees Parlement over het pakket aan maatregelen om de CO₂-uitstoot in de Europese Unie verder te verminderen. Dat pakket werd Fit for 55 gedoopt, wat verwijst naar de doelstelling om tegen 2030 de netto-uitstoot van broeikasgassen met minstens 55 procent te laten dalen. Die forse ambitie wordt nu nog verder opgetrokken.

Europees Parlements lid en voorzitter van de commissie Begroting Johan Van Overtveldt wijst al van bij de start op de gevaren en gevolgen van een té ambitieus klimaatbeleid. ‘Iedereen is ervan overtuigd dat we op het vlak van klimaat en energie een duurzame transitie moeten maken. Maar die transitie moet ook zekerheid bieden, jobs beschermen en betaalbaar zijn. Dit pakket dreigt zowel de concurrentiepositie van onze Vlaamse bedrijven als de koopkracht van de Vlaamse gezinnen aan te tasten.’

Uitstootheffingen zullen bedrijven en burgers treffen

Het Fit for 55-pakket bestaat uit verschillende onderdelen, waarvan een systeem van uitstootrechten de basis vormt. Om CO₂ te mogen uitstoten, moeten bedrijven emissierechten kopen via een veiling. Dat emissiehandelssysteem (ETS) had oorspronkelijk als doel de CO₂-emissies tegen 2030 met 55 procent in te perken.

‘In het akkoord werd die ambitie nog eens opgetrokken naar 62 procent’, zegt Johan.

‘Dat is niet realistisch. Nog problematischer is dat het systeem ook van toepassing zal zijn op auto’s en gebouwen. De prijzen aan de pomp en de energiefactuur voor de consument zullen daardoor stijgen, terwijl er al veel onzekerheid is over de bevoorrading en de prijzen van energie.’

Uit studies blijkt dat die heffingen maar beperkt zullen bijdragen aan de effectieve vermindering van de uitstoot, terwijl de sociale kost hoog zal zijn. Om die impact te verzachten wordt er een Sociaal Klimaatfonds opgericht, met 80 miljard euro aan inkomenssteun voor kwetsbare gezinnen. Johan tempert de verwachtingen: ‘Onze Vlaamse gezinnen zullen niet van die steun kunnen genieten. Die zal naar andere lidstaten gaan. Vlaanderen wordt een nettobetaler aan dit systeem. Bovendien is sociaal beleid voeren een zaak van de lidstaten zelf, niet van de EU.’

Vlaamse export komt onder druk

Een ander groot risico van de emissieheffingen voor bedrijven schuilt in de

zogenaamde koolstoflekkage. Dat wil zeggen dat bedrijven die niet voor de rechten willen of kunnen betalen, verhuizen naar landen buiten de EU, waar de regels minder streng zijn. Om dergelijke lekkage tegen te gaan, zal een Koolstofcorrectie aan de grens of Carbon Border Adjustment Mechanism (CBAM) ingevoerd worden. Op de import van bepaalde producten uit derde landen komt een heffing die overeenstemt met de uitstootrechten voor productie zoals die binnen de EU van toepassing is.

‘We zijn voorstander van dat principe, maar het probleem blijft dat het mechanisme onvoldoende rekening houdt met bedrijven en regio’s die op export gericht zijn, zoals Vlaanderen. Vlaamse bedrijven zullen wereldwijd moeten concurreren met bedrijven, bijvoorbeeld uit China, die geen koolstofheffingen betalen. Het is onbegrijpelijk dat men niet eerst grondig onderzoek gedaan heeft naar die impact. ■

FEDERAAL

1,5 MILJOEN EURO AAN GENEESMIDDELEN VERVALLEN

De Belgische overheid kocht gedurende de covidpandemie voor ongeveer 5,4 miljoen euro aan narcotica aan zoals morfine en fentanyl. Daarvan blijkt nu voor een waarde van 1,5 miljoen euro al vervallen te zijn.

Herinnert u zich nog de vervallen mondmaskers tijdens de covidcrisis? De narcotica waarvan sprake maakten deel uit van diezelfde strategische stock. Nochtans was een van de aanbevelingen van de parlementaire covid-commissie

Kathleen Depoorter

dat die middelen tijdig naar zorginstellingen of ziekenhuizen doorgeschoven zouden worden.

‘We hadden er zoveel mensen mee kunnen helpen’, zucht Kamerlid Kathleen Depoorter. ‘Door het wanbeleid van minister van Gezondheid Vandembroucke (Vooruit) belanden de geneesmiddelen nu in de vuilnisbak. En wie betaalt het gelag? Niet alleen de patiënt, maar ook de belastingbetaler. Daarom hamer ik al jaren op een doorlichting van de FOD Volksgezondheid.’

FEDERAAL

WETSONTWERP ‘BASISVERPLEEGKUNDIGE’ IS BLANCO CHEQUE

Minister Vandembroucke (Vooruit) wil een nieuwe beroepstitel in het leven roepen, met name de basisverpleegkundige. De zogenaamde HBO5-verpleegkundige verdwijnt daarmee van het toneel. Dat type verpleegkundigen bevindt zich in de leerladder net onder de verpleegkundigen met een bachelordiploma.

De omslag komt er omdat de huidige titel van HBO5-verpleegkundige niet euroconform zou zijn. Dat betekent dat het diploma niet geldig is in andere Europese landen. Daarom verzon Vandembroucke via een wetsontwerp een nieuwe titel: de basisverpleegkundige. ‘Alleen vergat hij te definiëren wat die persoon moet kennen en kunnen en welke handelingen hij of zij mag

Frieda Gijbels

uitvoeren. Nochtans essentiële informatie als de eerste opleidingen al in september beginnen’, zegt Kamerlid Frieda Gijbels.

Alle profielen nodig

Frieda vreest dat studenten door die onzekerheid en onduidelijkheid zullen passen voor de nieuwe opleiding. ‘En dat kunnen we missen als kiespijn. We hebben namelijk alle soorten profielen nodig in de zorg. Liever vandaag dan morgen.’ Ze roept de minister op om zich niet te laten opjagen door Europa. ‘Werk het profiel uit van A tot Z en maak u pas daarna zorgen over de euroconformiteit. Want een blanco cheque tekenen, zal onze fractie niet doen.’

VLAAMS PARLEMENT

RITA MOORS WIL BATTERIJCAPACITEIT OP CAR-PASS

Wie een nieuwe elektrische wagen koopt, krijgt een officieel document waarop staat hoe groot de actieradius van de nieuwe wagen is. Voor elektrische tweedehandswagens bestaat die verplichte vermelding niet. Vlaams Parlementslid Rita Moors wil daarom dat de actieradius en de resterende batterijcapaciteit vermeld worden op de Car-Pass.

Rita Moors

Elektrische en hybride voertuigen hebben inmiddels de tweedehandsmarkt bereikt. Voor de aankoop van dergelijke tweedehandswagens is de kilometerstand voor een potentiële koper eigenlijk niet zo interessant. Maar de actieradius is cruciaal. ‘De accucapaciteit neemt na verloop van tijd af en kopers van een tweedehandse elektrische wagen hebben nu het raden naar de resterende batterijcapaciteit’, zegt Rita.

Economische waarde

‘Informatie over de batterijgezondheid is een belangrijk gegeven voor de tweedehandsmarkt voor elektrische en hybride voertuigen. Ze komt ook de economische waarde van die wagens ten goede. Een verplichte vermelding op de Car-Pass kan de tweedehandsmarkt dus stimuleren.’

MOMENTUM VOOR NUCLEAIR AKKOORD MET IRAN LIJKT VOORBIJ

Wat is het Iraanse atoomprogramma?

Het Iraanse atoomprogramma baart de wereld zorgen. Inlichtingendiensten gaan ervan uit dat Teheran in principe de technologische en industriële capaciteit heeft om nucleaire wapens te bouwen. Al zeker sinds de vroege jaren 2000 probeert Iran hoogverrijkt uranium aan te maken dat nodig is om een atoombom te maken. Een decennium later had Iran al voldoende nucleair materiaal voorhanden voor tien dergelijke bommen. De bevolking betaalde een hoge prijs voor de militaire ambities van het regime: de Europese Unie legde de handel met Iran aan banden, met onder andere een uitvoerverbod op materiaal dat gebruikt kon worden in het nucleaire programma, een invoerverbod op ruwe aardolie en petrochemische producten en een inreisverbod voor geveiseerde personen. Terwijl een vijfde van de Iraanse bevolking werkloos was en de inflatie opliep tot

veertig procent hadden die sancties een zware economische impact.

Wat houdt het nucleaire akkoord in?

Om het zorgwekkende Iraanse atoomprogramma aan banden te leggen, sloot de EU samen met de VS, Rusland en China in 2015 een gezamenlijk actieplan af met Iran. Het land verbond zich ertoe om zijn nucleaire programma uitsluitend te richten op vreedzame doeleinden en meer uitgebreide internationale inspecties toe te laten. In ruil daarvoor beloofden de andere ondertekenaars om de sancties te verlichten. Dat ging enige tijd goed, met een korte economische heropleving. In 2018 claimde de Amerikaanse president Trump echter dat het akkoord er niet in slaagde het Iraanse rakettenprogramma aan banden te leggen en dat Iran de regio verder destabiliseerde. De VS trok zich daarop terug uit het akkoord en Iran vergrootte zijn nucleaire ambities

opnieuw. Intussen schatten de Amerikaanse inlichtingendiensten dat het land, als het daarop zou inzetten, binnen het jaar een nucleair wapen kan produceren.

Op naar een vernieuwd akkoord?

Europese onderhandelaars zetten zich het voorbije jaar in voor een vernieuwd actieplan, waarbij Teheran de voorraad hoogverrijkt uranium zou afbouwen en internationale inspecties toelaten. Die onderhandelingen lijken vastgelopen. Het theocratische regime blijft de destabiliserende activiteiten in de regio voortzetten. Zo leverde Iran honderden drones waarmee Rusland infrastructuur in Oekraïne vernielde, drukten de veiligheidsdiensten de afgelopen maanden de sociale protesten op hardhandige wijze de kop in en blijft Iran vasthouden aan de gijzelingsdiplomatie met ondertussen tientallen Westerse gijzelaars in Iraanse cellen. Het momentum voor een hernieuwde deal lijkt voorbij. ■

De weg van Veerle Geerinckx

1973

Vlaams nest

Veerle komt ter wereld in Grembergen, de jaarlijkse familieuitstap naar de IJzertoren was bij uitstek de gelegenheid om te luisteren naar de toespraak van 'de broer van nonkel Hubert': voormalig VU-senator Frans Baert, die vorig jaar overleed.

1987

Scouts

Geestdriftige zilvermeeuw blijkt de perfecte totem te zijn voor Veerle, die van welp tot leiding actief is bij VVKSM St.-Paulus Baden-Powell Dendermonde.

1998

Architect

In 1998 studeert Veerle als architect af aan Sint-Lucas in Gent. Ze haalt een aanvullend diploma in ruimtelijke planning en stedenbouw aan de UGent en start haar carrière als architect. Later wordt ze adviseur bij de Vlaamse overheid.

2012

Zemst

Het bloed kruipt waar het niet gaan kan. Veerle heeft al vier kinderen wanneer ze zich engageert voor de N-VA. In 2011 wordt ze ondervoorzitter en daarna voorzitter van de partijraad. In 2012 wordt ze eerste schepen in Zemst. In 2018 haalt ze samen met haar lokale team de burgemeesterssjerp.

Als Europees kampioen curling staat ze al gauw bekend als de curlingburgemeester.

2022

Opvolger

Wat in 2014 net niet lukte, gebeurt in 2022 wel. Als opvolger van Lorin Parys komt Veerle terecht in het Vlaams Parlement, waar ze het thema welzijn – meer bepaald ouderenzorg – mee op de agenda zet.

In deze rubriek laten we een extern expert aan het woord. Hij of zij is niet partijpolitiek gebonden en verwoordt niet noodzakelijk het standpunt van de N-VA.

Bart De Wever wint de Pim Fortuynprijs

‘DE WEVERS KRITISCHE STEM IS ONMISBAAR IN HET POLITIEKE DEBAT’

Op 6 mei 2002 ging er een schokgolf door Nederland: politicus Pim Fortuyn werd vermoord op de vooravond van de verkiezingen. Zijn nagedachtenis leeft verder, onder meer in de Pim Fortuynprijs. Die wordt jaarlijks uitgereikt aan een opiniemaker, bestuurder of politicus die strijdt voor het vrije woord en taboes durft te doorbreken. Wint de prijs dit jaar: Bart De Wever. ‘Zijn kritische stem is onmisbaar in het politieke debat’, zegt Simon Fortuyn, juryvoorzitter en broer van Pim.

‘Als je bij alles wat je zegt twee of drie keer moet nadenken, haal je de spontaniteit uit de mens.’

V **anuit welke drijfveer is de prijs ontstaan?**
‘De belangrijkste drijfveer is het gedachtegoed van mijn broer en de herinnering aan zijn strijd om het openbare debat aan te gaan en het vrije woord te verdedigen. Vooral dat laatste staat onder druk. Iemand die een uitspraak doet die niet deugt, wordt al snel *gencancelled* en monddood gemaakt. Het publieke debat wordt gesmoord. Ook de persoon in kwestie kan daar fel onder lijden.’

Dit jaar wint Bart De Wever de prijs. Omdat hij volgens de jury ‘de moeilijke thema’s in de samenleving niet uit de weg gaat’.

‘Klopt. Bart De Wever uit onvervaard zijn mening, die overigens altijd gefundeerd is. Net als Pim is hij een bevlogen en vrij denker. Iemand die oprecht begaan is met de samenleving en daarover een duidelijke visie heeft. Zijn kritische stem is onmisbaar in het politieke debat. Ik heb overigens met veel belangstelling zijn boek *Over woke* gelezen. Een absolute aanrader.’

Het debat over woke leeft hier volop. Volgens Bart De Wever is het een slui-

pend gif en brengt het ons zelfs op de rand van een burgeroorlog. Hoe schat u dat in?

‘Ik kan het daarmee alleen maar eens zijn. Woke ondermijnt onze democratie en haar waarden. We nemen continu de maat van elkaar. Als je bij alles wat je zegt twee of drie keer moet nadenken, dan haal je de spontaniteit weg uit de mens. Bedachtzaamheid, respect en fatsoen zijn vanzelfsprekende waarden, maar ze mogen de scherpte niet uit het debat halen en onze vrije meningsuiting niet beknotten. Ik vind overigens dat de politiek én de media daarbij een grote verantwoordelijkheid dragen. Daarom is er deze Pim Fortuynprijs: om die mensen te steunen die wél hun nek durven uit te steken.’

Uw broer zei onverbloemd waar het op stond, maar hij bekocht dat wel met zijn leven. Ondertussen is de polarisatie in de samenleving alleen maar toegenomen. Acht u zo’n aanslag ook vandaag mogelijk?

‘Een aanslag is nooit uit te sluiten. Op sociale media worden soms de meest misselijkmakende berichten rondgestuurd die bepaalde individuen of groepen op bepaalde ideeën zouden

‘De Pim Fortuynprijs is een aanmoediging om meningen te blijven uiten. Dat is exact wat Bart De Wever doet’

'Je kon het eens of oneens zijn met Pim, maar hij stond ergens voor'

kunnen brengen, zeker in deze gepolariseerde en individualistische maatschappij.'

Uw broer zei ooit zelf – redelijk profetisch – dat als er met hem iets zou gebeuren, dat de schuld was van de overheid die een bepaald klimaat gecreëerd had.

'Daarom net is er de Pim Fortuynprijs, als aanmoediging en steun maar ook als duwtje in de rug om verschillende opvattingen vooral te blijven uiten en het publieke debat te blijven aangaan. Dat is exact wat Bart De Wever doet, of het nu gaat over migratie of woke, met goed onderbouwde stellingen. Hij zorgt ervoor dat die thema's en onderwerpen niet gegijzeld worden door een kant van het spectrum.'

Het is natuurlijk een hypothetische vraag, maar hoe zou het politieke landschap er in Nederland uitzien als de moord op uw broer niet gebeurd was? U zegt zelf: er is niemand meer met een duidelijke visie zoals Pim die had.

'Ik zou verwachten dat Nederland een land met een visie zou zijn. Dat is waar Nederland het felst onder lijdt: het gebrek aan visie. Het vooruitschuiven van beslissingen die ontegenzeggelijk op je afkomen en je kop in het zand steken, leiden tot een zwalpende en onzekere toekomst. Je moet de dingen durven te benoemen en aan te pakken. Je kon het eens of oneens zijn met Pim, maar hij had wel een visie. Hij stond ergens voor.' ■

Geflitst

'De leeflonen zijn te gul en de kloof tussen werken en niet werken is te groot', vindt Open Vld, en terecht. Maar als puntje bij paaltje komt, verhogen de leeflonen onder de regering-De Croo met 12 procent bovenop de index. Terwijl de lonen maar met 0,4 procent stegen.

Minder ministers, minder parlementsleden, de afschaffing van de Senaat en de provinciebesturen en de inperking van de monarchie: Kamerlid Sander Loones berekende dat we met het confederalisme elk jaar minstens 247 miljoen euro kunnen besparen.

Het Vlaams Parlement keurde de invoering van de Vlaamse Toetsen goed. Die moeten alle leerlingen afleggen in het vierde en zesde leerjaar en in het tweede en zesde middelbaar. 'Naar Vlaamse normen is dat revolutionair, maar in andere landen bestaan centrale proeven al lang', zegt Ben Weyts.

Bijna 800.000 euro per jaar sluisst de Franse Gemeenschap door naar de 'Parijse' organisatie *Assemblée parlementaire de la Francophonie*, die op haar beurt subsidies uitdeelt aan Franstalige organisaties in Vlaanderen. Vlaams Parlements lid Jeroen Tiebout wil dat die praktijk stopt.

**‘N-VA werd
het avontuur
van mijn leven’**

FONS DUCHATEAU IS VOORMALIG ANTWERPS SCHEPEN EN COÖRDINATOR PARTIJORGANISATIE

Een Romeinse legerdienst duurde onder keizer Augustus 20 jaar. Als trouwe luitenant van Bart De Wever deed Fons Duchateau er 23 jaar over. Twee jaar geleden hing hij vrij verrassend zijn spreekwoordelijke fiets aan de haak. Een berucht virus zorgde voor een kleine existentiële crisis. ‘Ik wilde nooit politicus blijven tot aan mijn pensioen, maar ben inderdaad iets sneller op een andere trein gesprongen dan voorzien.’

Laat ons eerst een misvatting uit de wereld helpen: Fons Duchateau was niet de enige betaalde werknemer bij de start van de N-VA. ‘Op de een of andere manier is die kwakkel op Wikipedia terechtgekomen en hebben de media dat overgenomen’, verduidelijkt hij. ‘Wat wel klopt, is dat er na de verkiezingen van 2003 veel personeelsleden moesten vertrekken omdat we geen partijfinanciering meer kregen.’

Fons bleef. Het werd volgens hem het avontuur van zijn leven. ‘Met veel ups en downs, maar het was een rit die ik niet wilde missen. In 2003 moesten we wel eerst door de woestijn, maar dat sterkte ons doorzettingsvermogen nog meer.’ In die woestijn doolde nog een partij rond. ‘Het kartel met cd&v gaf ons ademruimte, zichtbaarheid én verkozenen. Onder wie ene Bart De Wever, die zich kon ontbolsteren.’

Stuk in de kraag

In 2008 stond de N-VA opnieuw op eigen benen, in 2009 volgde de eerste verkiezingsoverwinning. ‘Die verkiezingsavond vond ik de leukste van allemaal. Toen konden we ons bij wijze van spreken allemaal een stuk in onze kraag drinken en moesten we niet denken aan de verantwoordelijkheid van een regeringvorming de dag nadien. In

2010, en zeker in 2014, zag je Bart De Wever meteen denken: hoe gaan we dit morgen aanpakken?’

‘De grote doorbraak volgde in 2010, samen met de enorme groei van de partij. Letterlijk ook, want het knusse maar veel te kleine partijsecretariaat in de Liefdadigheidsstraat werd verruild voor het huidige kantoorgebouw in de Koningsstraat. ‘We zijn verhuisd midden in de kiescampagne. Dat was op z’n zachtst gezegd een hele uitdaging. Als verantwoordelijke voor de partijorganisatie kon ik gelukkig rekenen op een sterk team.’

En toen belde Bart De Wever

Fons was al die jaren de verpersoonlijking van de sterke organisatie achter de schermen van de N-VA. Congressen, vormingsdagen, familiedagen, de uitbouw van onze lokale afdelingen: hij hield al die tijd de regie strak in handen. Tot zijn telefoon rinkelde en Bart De Wever aan de lijn hing: of hij Liesbeth Homans wou vervangen als schepen en OCMW-voorzitter van Antwerpen? ‘Hij heeft het wel twee keer moeten

1.
Fons op inleefstage bij 'de mannen van de vuilkar' in 2019. 'Zo voel je wat het werk inhoudt en besef je dat respect voor een propere stad bij de inwoners zelf begint.'

2.
In 2010 verruilde de N-VA het kleine partijsecretariaat in de Liefdadigheidsstraat voor het huidige kantoorgebouw in de Koningstraat.

3.
Een personeelsuitstap net na de federale verkiezingen van 2003. Fons (bovenste rij, derde van links): 'Veel personeelsleden moesten vertrekken toen de N-VA haar federale partijdotaties verloor.'

vragen, herinnert Fons zich. 'Ik zat echt niet te wachten op een positie voor de schermen. Maar ik had zoveel te danken aan de partij. Wellicht zal Bart gedacht hebben: Fons heeft nog nooit nee gezegd tegen de partij.'

Zo volgde een politieke carrière in de schijnwerpers. 'Ik had tot dan altijd de reflex om een paar stappen achteruit te zetten als er camera's in de buurt waren. Dat heb ik moeten afleren. Niet dat ik geen ervaring had. Ik was als OCMW-raadslid en bestuurslid binnen de sociale huisvesting vertrouwd met de materie. Ik voelde me in het begin wel eerder een interim-politicus. Eens je daar zit, wil je natuurlijk iets betekenen. Een steen verleggen. Het is aan anderen om te oordelen over die steen, maar ik kan toch met redelijke trots terugkijken op enkele zaken die ik verwezenlijkt heb.'

Rake klappen

Zo is er het daklozenbeleid en de opvang van zogenaamde niet-opvangbaren. 'Mensen die met verslavings- of psychische problemen zaten, geen

'De ene dag zat ik in een crisisvergadering over corona, de dag erop lag ik zelf aan de zuurstof'

toekomst meer hadden en eeuwig rondzweven en overlast veroorzaakten. We zorgden voor begeleid wonen. Dat bleek echt pionierswerk. Sommigen kregen opnieuw perspectief. Toen ik enkele jaren geleden folders aan het uitdelen was, kwam een van die daklozen op me afgestormd. Ik vreesde een paar rake klappen te krijgen, maar het werd een stevige knuffel. Hij had zijn leven opnieuw op de sporen en stond opnieuw in contact met zijn dochter. 'Jij hebt me geholpen recht te kruipen', zei hij. Dat raakte mij echt.'

Als schepen van Gezondheid belandde ook het dossier van de integratie van het

Ziekenhuis Netwerk Antwerpen met GZA (Gasthuiszusters Antwerpen) op Fons' bureau. Een complex maar fascinerend dossier dat Fons blijkbaar goed aanpakte, want plots kwam de vraag vanuit GZA om die integratie te leiden. 'Ik was niet van plan om politicus te blijven tot aan mijn pensioen, maar dat die trein zo snel zou passeren, had ik niet verwacht. Dat ik in die periode zwaar geveld werd door corona, heeft wel een grote rol gespeeld.'

Hallucinant

'Het blijft hallucinant', blikt Fons terug. 'De ene dag zat ik in een crisisvergadering om de opkomende pandemie te bespreken, een dag later lag ik in het ziekenhuis aan de zuurstof. Op een zeker ogenblik dreigde ik zelfs geïntubeerd te moeten worden. Niet dat ik op sterven lag, maar het was allemaal wat *too close for comfort*. Het heeft me aan het denken gezet, ja. Toen dat aanbod kwam van GZA, heb ik de stap gezet. Bart De Wever was initieel niet blij met mijn beslissing, moet ik toegeven. Maar dat is allemaal opnieuw bijgelegd.' ■

1

2

3

1 TEAMWERK

Een driedaags ledencongres organiseren en vlot laten verlopen, lukt niet zonder betrouwbare externe partners voor de opbouw van podia en schermen, voor catering en amusement. En het lukt zeker niet zonder de enthousiaste inzet van de eigen medewerkers.

Fractiemedewerkers, parlementaire medewerkers en alle collega's van het partijsecretariaat staken met plezier de handen uit de mouwen. Van deelnemersregistratie tot perscommunicatie, van toegangspoortjes bemannen tot extra stoelen bijdragen, van promomateriaal verkopen tot de avondactiviteiten begeleiden: 175 medewerkers stonden met de glimlach paraat om het congres mee in goede banen te leiden. Hier op de foto: de ploeg van het partijsecretariaat.

2 ROMEO'S BJÖRN EN WOUTER

De Romeo's op het ledencongres? Bijna juist! Volksvertegenwoordigers Wouter Raskin en Björn Anseeuw bleken toevallig gelijkaardige pakken te hebben gekozen.

3 KOM OP TEGEN KANKER

Van donderdag 18 mei tot en met zondag 21 mei reden duizenden enthousiaste fietsers doorheen Vlaanderen voor de 1000 km voor Kom op tegen Kanker. De opbrengst van de 1000 km gaat naar wetenschappelijk kankeronderzoek. Al voor het twaalfde jaar op rij deed ook de N-VA mee, met twee ploegen deze keer. Onder anderen Brussels parlementslid Mathias Vanden Borre en Vlaams Parlementsliden Andries Gryffroy, Marius Meremans en Maaïke De Vreese verschenen aan de start.

Op het grote ledencongres kon u onze teams financieel steunen. En dat kan nog steeds, met een gift op het rekeningnummer van Kom op tegen Kanker (BE14 7331 9999 9983) met vermelding van "GIFT" (belangrijk!) en de negencijferige code van de N-VA-teams: 170043275.

4 PRIDE

Op zaterdag 20 mei stapten N-VA en Jong N-VA mee in de Brusselse Pride. Ook op die manier zet de N-VA zich mee in voor juridische gelijkheid van iedereen, ongeacht geardeheid en genderidentiteit.

'Het viëren van diversiteit en de inzet voor de LGBT+-gemeenschap is essentieel en dat blijven we doen', zeggen Vlaams Parlementslid Freya Perdaens, Kamerlid Kathleen Depoorter en Brussels parlementslid Gilles Verstraeten. 'Mensen die deel uitmaken van de regenbooggemeenschap vechten nog dikwijls tegen onbegrip en afwijzing, tegen pesterijen of regelrecht geweld. Dat is onaanvaardbaar.'

4

7

5

6

5 FAMILIEDAG IN PLOPSALAND

Noteer 10 september 2023 met stip in uw agenda, want dan blaast de N-VA opnieuw verzamelen in Plopsaland De Panne voor een familiedag vol plezier, avontuur en een vleugje magie. Plopsaland is niet alleen de thuis van Kabouter Plop, Mega Mindy, Bumba, Piet Piraat en hun vrienden.

Het park staat ook garant voor tal van spannende attracties voor jong en minder jong. En om het allemaal nog wat extra bijzonder te maken, geeft Vlaanderens bekendste meidengroep K3 een exclusief optreden.

Hou volgende week uw brievenbus in de gaten, want dan ontvangt elk N-VA-lid een uitnodiging voor de familiedag. Vooraf inschrijven is noodzakelijk en kan vanaf nu via het ledenportaal mijn.n-va.be.

We kijken ernaar uit om samen met u en duizenden andere leden en sympathisanten een onvergetelijke dag te beleven. Tot dan!

6 OP TOER MET DEMIR

Vlaams minister van Omgeving Zuhair Demir toert nog steeds door Vlaanderen om een toelichting te geven bij het stikstofakkoord en de 3,65 miljard euro die Vlaanderen investeert in de transitie van landbouw en natuur. Ook u bent meer dan welkom:

- maandag 12 juni vanaf 19.30 uur in Asse (Cultuurzaal CC Asse), met Kamerlid Sigrid Goethals en schepen Peter Verbiest,
- vrijdag 23 juni vanaf 19.30 uur in Wortegem-Petegem (Gemeentezaal), met Vlaams Parlementslid Andries Gryffroy en provincieraadslid Marleen Van de Populiere,
- zaterdag 1 juli vanaf 19.30 uur in Diksmuide (CC Kruispunt), met Kamerlid Sander Loones en provincieraadslid Luc Coupillie,
- vrijdag 7 juli vanaf 19.30 uur in Sint-Truiden (Academiezaal), met Kamerlid Mieke Claes.

7 STUDIO VLAANDEREN

Zeventien afleveringen telt de N-VA-podcast Studio Vlaanderen ondertussen al. In de meest recente podcast blikt partijvoorzitter Bart De Wever met gastheer Joost Houtman terug op het grote ledencongres van half mei en de inhoudelijke voorstellen om de Vlaamse welvaart te beschermen. Daarnaast vertelt Bart wie Lee Kuan Yew is en hoe de historische leider van Singapore zijn politieke denken heeft beïnvloed.

Studio Vlaanderen is te beluisteren via www.studiovlaanderen.be of op uw favoriete podcastspeler.

Lieven De Stoppeleire is adviseur Landbouw op kabinet Zuhhal Demir

‘Niet aan de kant blijven staan als de uitdagingen zo groot zijn’

Als minister van Omgeving Zuhhal Demir haar adviseur Landbouw Lieven De Stoppeleire 's ochtends of 's avonds belt, is de kans groot dat hij zijn koeien aan het melken is. Lieven is namelijk eerst en vooral landbouwer in zijn melkveebedrijf. Daarnaast probeert hij al zijn hele professionele leven om de positie van de landbouwer te verbeteren. Eerst bij het Algemene Boerensyndicaat (ABS), nu op het kabinet. ‘Soms moet je de uitdagingen zelf aanpakken in plaats van te hopen dat men naar je luistert.’

Met ‘Op toer met Demir’ trekt minister van Omgeving Zuhhal Demir doorheen Vlaanderen om toelichting te geven bij het fel bevochten stikstofdossier. Aan haar zijde: Lieven De Stoppeleire, sinds vorig jaar adviseur Landbouw op het kabinet. Waar Lieven voorheen, als werknemer van het ABS, wel eens aan de voordeur van het kabinet-Demir stond om actie te voeren, staat hij nu aan de andere kant. Al verduidelijkt hij meteen: ‘Eigenlijk waren er geen tegenstrijdige belangen tussen mijn werk bij het ABS en het kabinet.’

Gedaan met polarisatie

‘Ik vind dat je niet aan de zijkant mag blijven staan als de uitdagingen zo groot zijn. Ik ben er al lang van overtuigd dat landbouw en milieu beter op elkaar afgestemd moeten worden. Dat had al veel eerder moeten gebeuren. Met het beleid dat de minister nu voert, voel je

dat er een klik is, dat we die zaken opnieuw met elkaar willen laten rijmen. Die weg wil ik mee bewandelen. Om dat evenwicht opnieuw te herstellen, maar ook om de polarisatie van de laatste jaren teniet te doen’, zegt Lieven.

‘In de landbouw zijn we het lang gewoon geweest dat de beslissingen boven ons hoofd genomen werden, vooral vanuit de EU. Vandaag staan we op een kruispunt. Het stikstofarrest was een echte *gamechanger*. Dat heb ik ook aan landbouwers gezegd vanuit mijn toenmalige positie als syndicalist: we moeten met z'n allen minder gaan uitstoten en daarbij iedereen in het bad trekken. Als iedereen zich houdt aan bepaalde milieuregels, kunnen we ervoor zorgen dat de natuur en het milieu opnieuw op het goede spoor geraken, én dat de landbouw een eerlijk inkomen kan blijven genereren.’

‘Het stikstofakkoord is er net om sluitingen van landbouwbedrijven te voorkomen’

37 keer uitleggen

Met die boodschap trekt Zuhhal Demir door het land. Geen gemakkelijke opdracht, want de landbouwer is kritisch. ‘Dan moet je het desnoods 37 keer uitleggen. En soms krijg je de wind van voren. Als je beslissingen neemt als minister, heb je ook de plicht om die beslissingen uit te leggen en dat te blijven doen. Er leeft een perceptie dat de minister erop uit is om zoveel mogelijk landbouwbedrijven te sluiten, maar het stikstofakkoord is er net om die sluitingen te voorkomen. Je moet dat blijven herhalen, de fitnesses van het akkoord duiden en onwaarheden uit de wereld helpen.’

‘Stikstof is een gigantisch probleem, punt. De oplossingen die nu voorliggen, snijden in de sector maar zijn nodig om die sector opnieuw op de goede weg te krijgen. Door dat probleem de voorbije decennia te verwaarlozen, heeft men landbouwers laten voortwerken in een droom. Ze zijn er financieel niet op vooruitgegaan, en er zijn serieuze omgevingsproblemen bijgekomen.’

Melk

Daardoor denken sommige landbouwers dat het beter is om er gewoon mee te stoppen. Onterecht, vindt Lieven. ‘We hebben net veel landbouwers nodig. Het model moet gewoon anders. We mogen niet meer afhankelijk zijn van betalingsrechten die door het Globaal Landbouwbeleid zijn opgelegd. Als ik morgen mijn melk verkoop, weet ik pas de

Van melkveebedrijf naar politiek (en terug):
Lieven De Stoppeleire wil landbouw en milieu
beter op elkaar afstemmen.

‘Als je als minister beslissingen neemt, heb je ook de plicht om die uit te leggen’

maand daarop hoeveel ik daarvoor ga krijgen. Ik kan daarover zelfs niet onderhandelen. Daar moeten we ons toch vragen bij stellen.’

Melk. Het is goed voor elk, en zeker voor Lieven. Hij nam destijds het melkveebedrijf van zijn ouders over en voegde er het bedrijf van zijn schoonouders aan toe. ‘Het is soms best pittig in combinatie met mijn werk op het kabinet, dat ik overigens deeltijds doe. Het valt wel eens voor dat de minister belt en ik moet vragen om later terug te bellen omdat ik net mijn koeien aan het melken ben’, lacht Lieven. Hij beantwoordt dan ook niet aan het clichébeeld van ‘de boer’. ‘De jongere landbouwers hebben gestudeerd, hé. Vroeger bleef bij wijze van spreken de domste thuis om de boerderij over te nemen. Nu zijn we allemaal managers.’ ■

MEER WAARDE

Vlaamse Canon

Na *Het Verhaal van Vlaanderen* krijgen we met *De Canon van Vlaanderen* opnieuw een mooi zicht op ons gedeelde verleden en de bouwstenen van onze samenleving. Al sinds de vermelding ervan in het Vlaams Regeerakkoord werd het initiatief om een Vlaamse Canon samen te stellen afgekraakt door veel opiniemakers, historici en journalisten. Die critici kregen ongelijk. De Canon is een knap werkstuk geworden: een erg brede lijst met niet alleen politieke en culturele onderwerpen maar met ook veel aandacht voor archeologie, economie, wetenschap, ecologie en sport.

De Canon van Vlaanderen werd samengesteld door een onafhankelijke commissie van deskundigen onder voorzitterschap van professor emeritus Emmanuel Gerard. Net

zoals in Nederland is de Canon bedoeld voor het brede publiek. De lijst met 60 chronologisch geordende 'vensters' resulteerde in een overzichtelijke en uitgebreide website:

www.canonvanvlaanderen.be.

Het bijbehorende en rijk geïllustreerde boek *De Canon van Vlaanderen in 60 vensters* telt 336 bladzijden en is uitgegeven door Borgerhoff & Lambergits. Als lid van de N-VA en met de **kortingscode NVA** krijgt u tien procent korting en betaalt u geen verzendingskosten bij aankoop van het boek in de webwinkel van de uitgeverij op www.borgerhoff-lambergits.be/shop/boeken/de-canon-van-vlaanderen-in-60-vensters.

5x gratis

Vijf lezers krijgen van ons een exemplaar van *De Canon van Vlaanderen in 60 vensters*. Ze moeten wel het antwoord kennen op de vraag: 'In welk jaar werd de taalgrens vastgelegd?' Stuur uw antwoord voor 16 juni naar LEO@n-va.be of N-VA, redactie LEO, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

Het verhaal van Antwerpen

Geschiedschrijving voor een groot publiek: dat is ook een van

de drijfveren van N-VA-voorzitter en Antwerps burgemeester Bart De Wever. In een stevig boek van bijna 700 bladzijden vertelt hij 33 verhalen over Antwerpen, van kleine anekdotes tot wereldschokkende gebeurtenissen. Over de voorhuid van Christus en een negentiende-eeuwse professor die bij kaarslicht schilderijen van Rubens opsmukte. Over een Antwerpse kandidaat die in 1831 koning van België wilde worden. Over vreselijke ziekten, verdacht vastgoed en polarisering in de pers.

Het verhaal van Antwerpen geeft inzicht in de geschiedenis van de stad en is een onmisbaar werkstuk voor elke zichzelf respecterende Sinjoor. Of zoals Bart De Wever het verwoordt: 'Het boek vertelt waar we vandaan komen, helpt ons te begrijpen wie we zijn en biedt inspiratie om te beseffen wie we willen worden.'

Het verhaal van Antwerpen is een uitgave van Pelckmans. Als lezer van LEO krijgt u tien procent korting en betaalt u geen verzendingskosten bij aankoop van het boek in de webwinkel van de uitgeverij. Surf naar www.pelckmansuitgevers.be/het-verhaal-van-antwerpen, gebruik bij het afrekenen de **kortingscode LEO2023** en de korting wordt automatisch toegepast.

5x gratis

Vijf lezers krijgen van ons een exemplaar van *Het verhaal van Antwerpen*. Ze moeten wel het antwoord kennen op de vraag: 'Wie bezong sinds 1952 de lichtjes van de Schelde?' Stuur uw antwoord voor 16 juni naar LEO@n-va.be of N-VA, redactie LEO, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

De vergeten oorlog

Tijdens de Eerste Wereldoorlog vond er een vreselijke genocide plaats op de Armeniërs in het Ottomaanse Rijk. Een eeuw na de Armeense genocide is het trauma nog altijd actueel en vormt het mee de basis voor het conflict in Nagorno-Karabach, in een van de uithoeken van Europa. In september 2020 barstte het voorheen bevroren conflict tussen Azerbeidzjan en Armenië weer in alle hevigheid los. Na 44 dagen oorlog kwam er een staakt-het-vuren, maar geen blijvende vrede.

In *De vergeten oorlog* vertelt onderzoeksjournalist Jens De Rycke de verhalen van de lokale Armeense inwoners en hun leven in de vergeten oorlog in Nagorno-Karabach. Het boek is uitgegeven door *Doorbraak* en verkrijgbaar via boeken.doorbraak.be.

Het juiste antwoord op de wedstrijd vragen en de winnaars vindt u telkens terug op www.n-va.be/meerwaarde.

Joost Houtman zoekt in deze column een antwoord op de vraag wat er zo typisch is aan een welbepaald Europees volk. En ja, Joost mag het weten.

WAAROM DE LUXEBURGERS ZO LUXEBURGS ZIJN

Allemaal Quetsch

Met zijn oppervlakte van 2.586 vierkante kilometer en zijn 600.000 inwoners vermoedt u wellicht weinig groots aan het Groothertogdom Luxemburg. Toch staat het *Groussherzogtum Lëtzebuerg* garant voor het hoogste bruto binnenlands product per hoofd van de bevolking volgens het Internationaal Monetair Fonds. Hun centjes hebben de Luxemburgers sowieso op orde met hun 150 banken. Bovendien kunnen de Luxemburgers genieten van een van de beste gezondheids-systemen ter wereld. Enkel Singapore scoort beter op de Prosperity Index.

Luxemburg telt de meeste expats van alle Europese landen. Net geen 48 procent van alle inwoners is buitenlander, met als grootste groep – ietwat verrassend – de Portugezen. Of alle inwoners dus wild worden van *bouneshclupp* (groenebonensoep), *gromperekichelcher* (aardappelpannenkoeken) of *kachkéis* (gekookte kaas) durven we te betwijfelen. Laat staan dat ze zich vol *quetsch* kappen, de traditionele alcoholische drank gemaakt van pruimen. Al zou dat laatste misschien wel kunnen helpen om Lëtzebuergesch te spreken. Een taal die zinnen als ‘De Mann ass grouss’ (de man is groot) en woorden als *päerd*, *waasser*, *nuecht* en *owend* oplevert, werkt lichtjes op de lachspieren.

Wil dat nu net de nationale sport zijn van de sympathieke Luxemburgers. Neem nu de nationale feestdag. Die valt op 23 juni en herdenkt alzo de verjaardag van groothertogin Charlotte, die bijna vijftig jaar over Luxemburg regeerde. Alleen werd zij geboren op 23 januari 1896. Maar ja, op 23 juni is er simpelweg meer kans op goed weer. Of de Processie van Echternach, die sinds de middeleeuwen jaarlijks op de dinsdag na Pinksteren plaatsvindt. Deelnemers

zijn met elkaar verbonden door witte zakdoeken en springen in de maat van de processiemars naar voren, afwisselend op hun linker- en rechtervoet. Het oorspronkelijke ritme van drie stappen vooruit en twee achteruit, waarvan het bekende spreekwoord is afgeleid, is in 1947 afgevoerd omdat het tot een te grote chaos leidde.

Mir wëlle bleiwe wat mir sinn

Rond 50 voor Christus trekt Julius Caesar het gebied binnen en wordt het deel van het Romeinse Rijk. De Romeinen worden in de vijfde eeuw verjaagd door de Germaanse Franken. In 963 sticht graaf Siegfried van de Ardennengouw het Graafschap Luxemburg, genoemd naar de burcht

Lucinlinburhuc. In de 14de eeuw wordt graaf Hendrik VII van Luxemburg koning en later keizer van het Heilige Roomse Rijk. Het graafschap dat ondertussen hertogdom is geworden, zal in de volgende eeuwen deel worden van de Bourgondische en van de Oostenrijkse Nederlanden en van Habsburgs Spanje ... om in 1795 omgevormd te worden tot Frans Woudendepartement.

**‘BLIJVEN WAT
ZE ZIJN: NIET
DUITS OF FRANS,
MAAR LEKKER
LUXEBURGS’**

Op het Congres van Wenen in 1815 wordt het Groothertogdom Luxemburg gesticht met de Nederlandse koning Willem I als groothertog. Maar ook dan stopt de bestuurlijke Echternach-processie niet. In 1867 probeert de Franse keizer Napoleon III Luxemburg te kopen van de Nederlandse koning Willem III, wat niet in goede aarde valt bij de Pruisische kanselier Otto von Bismarck. Bij het Verdrag van Londen wordt de twist uiteindelijk bijgelegd door Luxemburg ‘voor altijd neutraal’ te verklaren. Uit die tijd stamt het Luxemburgse motto ‘Mir wëlle bleiwe wat mir sinn’ – wij willen blijven wat wij zijn. Lees: noch Duits, noch Frans, wel lekker Luxemburgs. Waarom de Luxemburgers zo Luxemburgs zijn? Joost mag het weten!

Joost Houtman is auteur van *Et alors? Waarom de Fransen zo Frans zijn*, dat in februari 2022 verscheen. Eerder schreef hij al *Bella Figura* – *Waarom de Italianen zo Italiaans zijn* en *De Rest Is Parking* – *Waarom de Antwerpenaren zo Antwerps zijn*. Joost presenteert ook de podcast *Studio Vlaanderen*.

HET SCHOOLTJE VAN KOMEN

De Taalkoffer

Beeld u het zich even in: u wandelt met uw kind naar school en wordt aan de schoolpoort uitgejouwd en uitgescholden door uw dorpsgenoten.

In het Komen van 1981, toen in de Waalse faciliteitengemeente een Nederlandstalige school werd opgericht, was dat eventjes de realiteit. De RTBF maakte er de ophefmakende reportage over: *Les sorcières de Comines*. De heksen van Komen. Een aanrader voor wie de communautaire sfeer van toen wil opsnuiven.

Dat de veelal tweetalige ouders hun kinderen naar een Nederlandstalige school stuurden, had echter weinig te maken met de vrees van de tegenstanders dat 'de flaminganten hun grond kwamen opeisen'

(tot 1963 behoorde de gemeente tot Vlaanderen, red.). Met een torenhoge werkloosheid – het is een Waalse gemeente voor iets – gaf de kennis

van het Nederlands meer kans op werk, aangezien Komen grotendeels omringd is door West-Vlaanderen.

De Nederlandstalige school in kwestie, de Taalkoffer, bestaat nog steeds. Het schooltje wordt gesubsidieerd door Vlaanderen, alhoewel dat eigenlijk de verantwoordelijkheid is van de Franstalige Gemeenschap. Maar die weigert dat nog steeds. De Vlaamse Gemeenschap op haar beurt betaalt jaarlijks ettelijke miljoenen voor Franstalige scholen in Vlaamse faciliteitengemeenten. Die kinderen worden niet uitgescholden.